

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése Ide küldendők az előfizetési díjak, nyiltterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
 Egész évre 4 frt.
 Fél évre 2 fr.
 Negyed évre 1 frt.
 Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadtnak:
 Budapestben: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécében: Schalek H., Dukcs M., Oppelik A., Daube G. L. és társánál és Herudl. Brünben: Stern M.

Nyilttér petitsora 10 kr.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

A király köszönete.

A király ő Felsége a következő legmagasabb kéziratot intézte a magyar miniszterelnökhöz:

Kedves báró B á n f f y! Azon megmérhetetlen gyász közepette, melyet Nekem és Házamnak Istenben boldogult Nőm, Erzsébet Császárné és Királyné ő Felsége elhunyt okozott, népeimnek szeretete és részvéte, valamint a Megdicsőült iránti kegyelet megható és lélekemelő kifejezésre jutott.

Szívem sugallatát követem, midőn Önt ide mellékeltem és közvetlenül szeretett népeimhez intézett köszönetemnek magyar koromam összes országáiban leendő megfelelő közzétételével megbizom.

Kelt Schönbrunnban, 1898. évi szeptember hó 13-án.

FERENCZ JÓZSEF s. k.

Br. B á n f f y s. k.

Népeimhez!

A legsúlyosabb, legkegyetlenebb megpróbáltatás ért Engem és Házamat.

Hitvesem, trónom ékessége, hű társam, a ki életem legnehezebb óráiban vigaszom és támaszom volt, kibem többet veszteltem, mint azt kimondhatnám — nincs többé! Egy rettenetes végzet elragadta őt Tőlem és népeimtől.

Egy gyilkos kéz, azon örvöngő szenvedély eszköze, mely a fennálló társadalmi rend megsemmisítését célozza, a nők legnemesbiké ellen emelte törét és vak, czéletalan gyűlölettel átdöfte azon szívet, mely gyűlöletet nem ismert és csak a jóért dobogott.

Azon határtalan fájdalom közepette, mely engem és Házamat ért, szemben ama hallatlan tettel, mely borzalomba ejti az egész művelt világot, mindenek előtt szeretett népeim hangja az, mely enyhítően hat szívemig. Midőn az isteni végzés előtt, mely oly súlyos és felfoghatatlan csapást mért Reám, alázattal meghajlok, hálát kell adnom a gondviselésnek azon nagy kincsért, melyet számomra fentartott: a milliók azon szeretetért és hűségért, mely a szenvedés órájában Engem és Családomat környez.

Közel és távol, fent és alant, ezernyi alakban nyilvánult a gyász és fájdalom az Istenben boldogult Császárné és Királynéért. Megható összhangban cseng minden ajakról a panasz a pótolhatatlan vesztség felett, mint hű viszhangja annak, a mit telkemben érek.

A mint Én forrón szeretett hitvesem emlékezetét szentül őrzöm holtiglan, úgy népeim hálája és tisztelete marandó emléket emel Neki minden időkre.

Sajgó szívem mélyéből köszönetet mondok mindenkinek az odaadó részvét ezen újabb zálogáért.

Midőn az ünnepi hangoknak, melyeknek ezen évet kísérni kellett volna, el kellett némulniok, a ragaszkodás és hő együttérzés e számtalan tanúságaira való visszaemlékezés, azon legbecsebb adomány marad számomra, melyet Nekem népeim nyujthattak.

Fájdalmunk közössége újabb, benső köteleket fűz a trón és a haza közt. Népeim változhatatlan szeretete megerősít kötelességem nemcsak azon fokozott érzetében, hogy a Reám bizott küldetésben kitaritsak, hanem megerősít egyszersmind a siker reményében.

Esedezem a Mindenhatóhoz, a ki oly nehezen sujtott, adjon még erőt, hogy véghez vihessen azt, a mire hivatva vagyok. Imádkozom, áldja meg népeimet és világosítsa fel őket, hogy megtalálják a szeretet és egyetértés utját, a melyen viruljanak és boldogokká legyenek.

Kelt Schönbrunnban, 1898. évi szeptember hó 16-án.

FERENCZ JÓZSEF, s. k.

A muraköziek gyásza.

Boldog emlékü Erzsébet királyasszonyunk emléket itt a haza határán is igaz hazafiu bánatos érzéssel ünnepelte meg úgy a magyar mint a horvát ajku közönség. Lapunk hasábjai nagyon kicsinyek arra, hogy minden egyes községnek gyászát leirhatnánk bennük, mert nincs község Muraközben, mely gyászszó kitézése, gyászistenisztelet, iskolai gyászünnepe rendezése által ne emlékezett volna meg hön szeretett, boldog emlékü királynéknak elhunytáról.

Muraköz ezzel is megmutatta, hogy együtt érez most is, mint mindig az imádott haza népével a szerencsében, dicsőségben s a szerencsétlenségben és gyászban egyaránt. Nem a kíváncsiságnak rójuk fel, hanem a hazafiu részvét őszinte megnyilatkozásának rovatába jegyezzük fel azt a ténylet, hogy a mi muraközi földieink Muraköz legszélsőbb határáról is Csáktornyára vándoroltak, hogy az ő központjukban tudják meg: igaz-e, hogy elveszítették szeretett nagyszonyukat, a királynét. Csak a muraközi nép szép jellemének és hazafias érzésének bizonyítása céljából említjük meg, hogy lapunk mult számának példányait valósággal elkapkodta a messze falvakból ide özönlött nép. Volt akárhány, aki 10 kr. hiányában pár almát, szilvát vitt a könyvkereskedésbe, hogy cserébe a »Muraközi« kapja, melyben az ő imádott királynéjáról olvashasson valamit. Lapunk számára a gyászünnepeiről több köz-

ségböla tudósításokat maga a nép hozta meg, hogy — ugymond — olvassák az országban, hogy a mi falunk is megsiratta a jó királynét.

Valamint a főváros milliókknak, úgy egy vidéki központ ezreknek ad irányt jóban, roszbán egyaránt. Csáktornya városa, mint Muraköz magyarságának góczpontja s a hazafiu érzés irányítója, ezen gyászeset alkalmával is a vezérszerepet vitte a nagy gyásznak külső nyilvánításában. A városnak minden középületére, s a magánházak legnagyobb részére gyászlobogót tűzött ki.

A ferencziek templomában s az iskolában rendezett gyászünnepelekről már beszámoltunk lapunk mult számában. Most az azóta végbement gyászünnepelele leirásának szánunk helyet.

Katonai gyászistenisztelet. A Csáktornyan állomásozó lovas-osztály e hó 20-án tartotta meg requiemjét a ferenczendiek templomában. Megjelent azon a tisztikar, élen lovag Dondorf őrnaggyal, s mind a három század legénysége. A tisztikar a szentélyben, a legénység a templom hajójában s a padokban foglalt helyet. A templom ez alkalommal is, mint a 17-iki requiem, gyászpompát öltött.

A csáktornyai izraelita templomban f. hó 20-án Erzsébet királyné ő Felsége lelki üdvéért ünnepes gyászisteniszteletet tartottak. A templom fekete diszt öltött. Részt vett az isteniszteleten valamennyi intézet tanítótestülete és ifjusága, továbbá valamennyi polgári és katonai hatóság, hivatal, egylet és testület. A karzatok szufolva voltak gyászruhás hölgyközönséggel. Schwarz J. rabbi igen szép magyar beszédet mondott, melyben a próféta szavaival keserget a nagy csapás fölött, mely gyásza borította az izraelita felekezetet is, mint a nemzetnek hű tagját; szívet indítóan méltatta az elhunyt királyné ragyogó érényeit, kinek halála fölött érzett mély gyásznak sem maradt meddő, mert a szeretett királynének a jótékonyaság emlékszobrát emeljük. Megható imádsággal fejezte be szép szónoklatát, melyben megnyugvásáért imádkozott a megdicsőült tiszta léleknek, vigaszt kért hazára, királyra és esedekelve könyörgött, hogy királyt és nemzetet többé ne a fájdalom, hanem az öröm közössége kapcsolja össze, hogy boldog király uralkodhassék boldog nemzet felett. A szép beszéd után Balogh Mór főkántor a nagy halott lelki üdvéért héber imádságot reczitált, a kar pedig megható gyászdalokat énekelt.

A csáktornyai izraelita nőegylet ő Felsége Erzsébet királyné gyászos elhunyt alkalmából rendkívüli közgyűlést hívott egybe, a melyen nagyszámban jelentek meg a gyászruhába öltözött hölgyek. A gyászdiszt öltött

terem asztalán gyászfátyollal bevont karos gyertyatartókban gyászszalagos gyertyák égtek. Wollák Paula elnök szívreható szavakban emlékezett meg az országot ért rettenlő csapásról s mélyen átértett gyönyörű szavai hangos zokogásra fakasztották az egybegyűlt hölgyeket. Indítványozta, hogy Erzsébet királyné nevére 1000 koronás alapítványt tegyenek, melynek kamatai esztendőnként a halál évforduló napján szegények között oszlatsanak szét; továbbá, hogy a megdicsőült királyasszony emlékét jegyzőkönyvben megörökítsék, az egyet az országos nyegyleti gyűlekezeten magát képviseltesse; ő Felsőgeért 30 napra emlékmécs gyujtassék és az izr. templomban tartandó gyászisteniszteleten testületileg jelenjen meg gyászban. Indítványainak egyhangu elfogadása után elnök felkéri Schwarcz Rozália alelnököt, gyujtsa meg az emlékmécsel, a mi nagy megilletődés közben meg is történt.

A csáktornyai izraelita hitköz-ség Wollák Rezső elnökle alatt legutóbbi képviselő-testületi ülésén elhatározta, hogy ő Felsőge a királyhoz e szomorú eset alkalomból részvétfeliratot intéz; továbbá, hogy az elhunyt jóságos királyné emlékét jegyzőkönyvbe igatlja s emelendő szobrára 100 koronát szavaz meg; lelkiüdvéért gyászisteniszteletet rendez s a templomon a gyászlobogót 6 hétig hagyja lengeni.

A csáktornyai chewra kadisa izraelita szent-egylet előjárósága Hirschmann Leo elnökle alatt a nemzeti gyász alkalmából f. hó 19-én d. e. ülést tartott, melyben a következőket határozták: 1.) hogy a megdicsőült királyné halála fölött érzett mély fájdalomnak jegyzőkönyvben ad kifejezést. 2.) Minden évben engesztelő napkor lelkiüdvéért ima mondatik, 3.) évente halálózási napján kaddis imát végeztet. 4.) »Erzsébet királyné alapítvány« czimen 1000 koronával alapítványt alkot, melynek kamatai örök időközön át évenként a halálózás napján a szegények közt szétosztandók.

Miksavárott e hó 17-én tartották a királyné lelki üdvéért a gyászmisé. E napot az ottani derék lelkész és a fārebeli hívők igazi hazafias gyászünneppé avatták. A gyászmisére az iskolából vonultak a templomba a tanulóereg, az iskolaszék, az előjárók s a nagyközönség. A requiem előtt Schadt István plébános, egyházközeleti tanfelügyelő a szószékéről magyarázta meg a hívők sokaságának a magyar nemzetet ért gyászesetet. Szem nem maradt szárazon a derék plébános hazafias és kegyeletteljes szóoklata után. A requiem után a tanulóifjúság és a közönség az iskolába mentek, a hol Czinczer János kántortanító intézett beszédet a tanulóifjúsághoz, majd Schadel István plébános jegyzőkönyvbe vetette a magyar nemzetet ért gyászt. Olvastuk azt a szép, szívet megindító jegyzőkönyvet. — A Delibábos szép Alföld magyar születésű honpolgárok! Ide jöjjetek a stayer, horvát háttarra! Itt tanuljátok meg a muraközi horvát ajku néptől a magyar hazaszeretet s itt tanuljátok meg azt, hogy mi a haza!

Légrád is megünnepelte az elhunyt királyné emlékét f. hó 17-én. Mise előtt gyász-ülés volt, melyen a képviselő-testület kimondta, hogy részvétét az elhunyt királynéért jegyzőkönyvbe foglalja, a középülete-

ken 6 hétig kinnt hagyja a zászlókat és a gyászmiséen testületileg részt vesz. A gyászisteniszteleten megjelent a tanulóereg gyász-zászlóval a tantestület vezetése mellett, a képviselő-testület, a tüzoltó-egylet és sokan a közönség köréből. A templom közepén emelkedett a gyönyörű virágokkal s pálmággal díszített katófalk, melynek fejénél állott a királyné lefátyolozott arcsképe, lábánál pedig koszoru, melyet a helybeli apácza-nővérek védasszonyoknak készítettek. Az ág ev. hitköz-ség f. hó 18-án tartotta meg a gyászisteniszteletet, melyen a képviselő-testület, tüzoltó-egylet, tantestület és nagyszámu közönség vett részt. Szilvágyi Gyula ev. lel-kész megható szavakkal ecsetelte a gyászt, mely az országot érte. Majd pedig imával végezte be beszédét. Beszéd után a kóruson megzendült a gyászenék Mikler Győző ev. tanító vezetése és Mikler Győzőné, Szilvágyi Anna és Sarolta urnók és Záborszki Lajos közreműködésével.

A hodosáni áll. elemi és a túske-szent-györgyi róm. kath. népiskola istenisztelettel kapcsolatos gyászünnepejt rendezett e hó 17-én. A forrón szeretett királyné lelki üdvéért a requiem reggel 8 óraker tartott meg Túske-Szent-Györgyön, a melynél a tanuló k a tantestület vezetése mellett gyászlobogóval jelentek meg. A misén az urodalom, a községek előjáróságai és számos hívő is részt vett. Az istenisztelet után Túske-Szent-Györgyön főt. Peczek György plébános, Hodosánban pedig Brauner Lajos áll. ig-tanító méltatták a tanulóknak ama nagy veszteséget, mely a Felsőge uralkodó házat és a magyar nemzetet érte Erzsébet királyné elhunytá alkalmából.

Vidékünk minden részéből a gyászistenisztelet megtartásáról érkezett több tudósításnak helyszíne miatt már nem adhatunk helyet, csak jelezzük, hogy Perlakon, Szeleneczn, Mura-Szerdahelyen, M.-Sz.-Mártonban, Beliczán, Felső-Mihályfalván, Stridón sat. sat. községekben gyászistenisztelet mondatott elhunyt nagy királynéknak lelki üdvéért.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Gróf Festetics Jenő** ur Ő Méltósága e hó 21-én a délutáni 4 órai vonattal Csáktornyára érkezett s zala-ujvári kastélyába hajtattott.

— **Kitüntetés.** Hartmann Miksa a Bécsben állomásozó cs. és kir. 1-ső bosnyák ezred kapitányát ő Felsőge Albert szász király az Albert lovagkereszttel tüntette ki. A kitüntetett kapitány Hartmann Adolf a csáktornyai tárházak hivatalnokának fia.

— **Vármegyének képviseletében** felejt-hetetlen emlékü királynéknak temetésén dr. Jankovich László gróf főispán, Csertán Károly alispán és Farkas József orsz. képviselő, megyebizottsági tag vettek részt s helyeztek koszort Zalavármegye nevében a nagy halott ravatalára.

— **A szomszédságból.** A nagy gyászeset első híreit 11-én a reggeli vonattal utazók vitték Varasdra. A hivatalos értesülés után kitűzték a gyászlobogókat. A hivatalos requiem 19-én tartott meg. A templomban csak az előkelőségek, polgári és katonai hatóságok, megyebizottsági tagok, városi képviselők és hölgyek gyászban jelenhettek meg. Az egyletek, társulatok, tanulóifjúság a templom előtt sorban foglaltak helyet. 20-án külön requiem tartottak a királynéért, a ta-

nulóifjúság számára. A gyászeset hírére ugy a megye, mint a város rendkívüli gyűlést tartott. Az izr. imaházban 19-én egy negyed 12 óraker volt a gyászistenisztelet. A kereskedelmi kamara elhatározta, hogy a királyné szobrára, melyet Varasdon a Ferencziek terén szándékoznak felállítani, megkezdji a gyűjtést. A nevezett tér Erzsébet-térnek fog nevezetni.

— **Kinevezés.** Belnák Miklós a mura-csányi közigyűzőséghez helyettes anyakönyv-vezetővé nevezetett ki.

— **A szomszédságból.** A király Ő Felsőge Breitenfeld Gusztáv Varaszd városa polgármesterének a királyi tanácsosi czimet adományozta.

— **Kápolna felszentelés.** Lapány községben e hó 25-én ünnepséggel szentelték fel a község által ujonan épített kápolnát. A felszentelést Kecskés Ferencz mura-szentmártoni esperes plébános végezte.

— **Kinevezés.** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter a zágrábi posta- és táviró-tisztképző tanfolyamra Antolek József volt csáktornyai posta- és táviró-tisztet rendes tanárrá nevezte ki.

— **Tanítóválasztás.** A miksavári r. kath. jellegű népiskolához osztálytanítóul Sostarics Elek tanítóválasztották meg.

— **A budapesti őszi gyümölcs- és általános kertészeti kiállítás elhalasztása.** Szomorúság tölti el a magyar nemzetet — hódolatteljesen szeretett Királynéknak gyászos elhunytá miatt; a mindnyájunkat betöltő mély gyász nem engedi, hogy kiállítások tartassanak. Ebből kiindulva, halasztottuk el a jövő évre a folyó év október 9—16-ára tervezett kiállítást; de el is kellett halasztani e kiállítást, mert a nép könyeivel áztatott és a szent ravatalra helyezett koszorukba kötöttük azon virágokat, a melyek az őszi kiállítást ékesíthették volna.

— **Ellenőrző szemle.** A közös hadsereg f. évi ellenőrző szemléje Csáktornyán október 12, 13 és 14-én, Perlakon október 8, 9 és 10-én lesz megtartva. Az utószemle a perlaki és csáktornyai járásra nézve november 22-én lesz Nagy-Kanizsán a 48. ezred hadkiegészítő parancsnokságánál.

— **A helybeli Kisdédő-Egyesület** f. hó 21-én választmányi gyűlést tartott Ziegler Kálmán elnökle alatt. Óvónó jelenti, hogy az ovodába 120 kisdéd jár. A pénztáros jelentése szerint az egyesület vagyoná a tavalyi évben 270 frt 52 krral gyarapodott s így az alaptőke ez idő szerint 3830 frt 02 krt tesz ki. Mindkét körülményt örvendetes tudomásul veszi a választmány. Ezzel kapcsolatosan szóba került a második óvónói állás, melynek szervezését, tekintve a kisdédék igen nagy számát, szükségesnek találja a választmány. Elnök ajánlatára ez állásra a választmány Martincevics Julia okl. kisdéd-óvónót hívja meg ideiglenes minőségben, ki működését október 1-jén kezdji meg az intézetben. A Buzáson föllállítandó 2-ik kisdéd-óvónó-intézet tárgyában fölkerítik az elnökség, hogy folytassa a tárgyalásokat az intézetnek alkalmas helyiségben megfelelő elhelyezésére.

— **A bottornyai nyugdíjazott jegyző** helyett az ottani anyakönyvi kerületbe új anyakönyvvezetővé kinevezése végett a közigazgatási bizottság az új jegyzőt hozza a befűgyminiszternél javaslatba, míg helyettes anyakönyvvezetővé a nyugdíjazott jegyzőt.

— **A körorvosok** fizetését illetőleg, hogy a községek az illetekeket a vármegyei pénztárba fizetnék be s a körorvosok fizetésüket onnan kapják, a megyei közigazgatási úlé-sen tett jelentés szerint: ez ellen a minisz-

ernek kifogása nincs s ezl más vármegyék példájára a vármegye törvényhatósága saját hatáskörében elrendelheti. A közigazgatási bizottság a miniszteri leiratot tudomásul vette s a körörvosok fizetésének kiszolgáltatási módjára vonatkozó belügyminiszteri leiratot érdemleges elintézés végett áttette a vármegye törvényhatósági bizottsághoz.

— **A pécsi posta- és táviradaigazgató-ság** jelentése szerint Draskoveczen postahivatal nem állítható fel.

— **Rabbibeiktatás Győrött.** F. hó 13-án, kedden igdtatták be díszes állásába dr. Schwarz Mór, eddigi turóc-szent-mártoni rabbit, Schwarz J. helybeli rabbi fiát, a győri izraelita templomban. Megható volt a bucsu, a melylyel a beiktatandó pap szeretett hitközségétől megvált. Szombati bucsuszedése alatt szem nem maradt szárazon, reá követező nap pedig az egész hitközség, Turóc-Szent-Márton ifja-öregje kísérté az indulóházba, a hol az ifjuság nevében egy fehér ruhás leánya remek bokráját nyújtott át a távozónak »hódolatuk jeléül« felirással. A nagy megindultság közepette távozó főrabbit régi hitközségi részéről küldöttség kísérte új állomása helyére, Budapestben pedig Győr hitközségének küldöttsége fogadta és kísérte mindvégig. Nagyszerű előkészületek történtek az előkelő győri hitközség új szellemi vezérének méltó fogadására, ragyogó külső díszszel, pazar pompával készültek megülni a főrabbi beiktatása ünnepét, a midőn az Erzsébet királyné halálával ért rettentő csapás mély gyászba borította a nemzetet. A beiktatásnál is, melynek a közelgő nagy ünnepek miatt meg kellett történnie, ez okból minden pompát mellőztek és csak az ünnep egyházi jelentőségének megővására törekedtek. A pályaudvaron a hitközségi képviselőtestület fogadta a főrabbit, ki öt üdvözlő szónok meleg szavaira meghatottan válaszolt. Hosszu kocsisor vitte a főrabbit és az érkezett tömörked vendéget a győnyörű templomhoz, melynek rácsos kapujánál a vének legyenedjbe megindító szavakkal köszöntötte és átnyújtotta a »Szent-Egylet« ajándékát, egy szép selyem imaköpenyt. Ezután az ünnepelőt öltött tanuló-ifjuság sorát közt haladt, míg csak a templomba nem lépett, a hol rögtön fölzugott az »Üdvöz legyen, ki Isten nevében jó« hatalmas köszöntése, orgona zengése s győnyörű karének hangjainál. A templom zsúfolásig volt telve fekete díszbe öltözött közönséggel; a kettős karzatot díszes hölgyközönség lepte el. A hitközségi tagokon kívül ott voltak az összes állami hivatalok, a vármegye és város képviselői, élükön gróf Laszberg Resző főispán. Ott voltak továbbá a felekezeti képviselői: a benézések szék-háza, az ág. h. és ev. ref. pap. A frigyűlés közepén levő díszüléseket a esáktornyai és turóc-szent-mártoni hitközségek küldöttségei foglalták el (az előbbi részéről, Wollák Resző elnök, Kohn Ármán alelnök, Hirschmann Leo és Heinrich Miksa urak). A feldíszített rabbiszék előtt a győri hitk. elnök üdvözölte a főrabbit azon helyen, melyet előtte már annyi kiváló férfiú töltött be. Szavait lelkes karének, majd pedig a delutáni imádság követte. A szertartás legszebb, legmeghatóbb része következett ezután: a fiatal papot atyja pápi és szülői áldás kíséretében új állásába igdtatta. Mely hatást kellett beszéde halálfalászzsal kezdődött, a miért Isten kegyelméből fiát oly nagy és előkelő hitközség főrabbjaként üdvözölheti; köszönti továbbá a hitközséget, melynek megtisztelő megbízása folytán jutott osztályrészéül a szerencse, hogy fiát díszes állásába beiktathajja; majd ismét fához fordul és kifejté előtte nagy állásával járó kötelességeit, megjelöli az irányt, melyet követnie kell. Pillantást vet a multba: korán szánta fiát pápi pályára, korán bontotta ki előtte a zászlót, melyen jelszó gyanánt e két szót: »Ismertet és istenfielem« ragyog, korán iparkodott fia lelkiével a legbensőbb vallásosságát égő tudásávalával összhangzásba hozni. Majd a multból a jövőre tér át; fia követendő irányú a béke, a szeretet, a gyóngédség és türelmesség ösvényét jelöli ki; áldást adja reá, hogy ez uton haladjon. Áldást kér továbbá hazára, királyra, a győri hitközségre, hogy viruljanak, gyarapodjanak; végül felhívja fiát, intézze szavát hitközségéhez. — E pompás beszéd hatása alatt lépett ajtatos karének mellett szószékére az immár beiktatott főrabbi s mondta el a fájdalom, majd a hála, a büszkeség, a lelkesedés hurjain rezgő székfoglaló beszédét, melynek virágos, szinompás nyelve, mely érzelmektől áthatott és magasztos eszmékben bővelkedő tartal-

ma, mesteri előadása megbővölte hallgatóságát. »Ünnepre gyűltünk — kezdte — és lelkünk vad fájdalom tör elő szívünkéből, mert hazánk imádott védő asszonya egy ésbontóan szörnyű végzetnek esett áldozatul.« Istentől kér irt a tátongó sebre. Istentől, kibe a mélyen sujtott felséges király is bizodalmt vetette. Egy minden szemet könybe főrözött megemlékezés után tulajdonképi beszéde tör át. Forró hálát mond Istennek, a miért megvalósította gyermek és ifju éve legzrősbáabb álmát, hogy hirdethesse, miként atyja, Isten szent szavát. Gazdag versmagyarázat, szinompázó hasonlatok közt fejté ki ezután működése vezérlő eszméit. A »templom, iskola, élet« lesznek tevékenysége színhelye; ott akarja élesíteni a vallás szent tüzét, terjeszteni az igaz erkölcs tanait, meghonosítani a békét és szeretetet. Beszéde vége hō imádság volt Istenhez, kitől bensőséges szavakkal könyörög le áldást hazára, királyra, vármegyére, városra, hitközségre. — A »Hymnus« zárta be az ünnep sorát és áhítatlat énekelte nemesca a kar, hanem az egész mélyen megilletődött közönség is a magyarság e szent imáját. Az istenisztelet után a nőegylet, a »Szent-Egylet«, a tanítótestület és az ifjuság követései teszteleget a főrabbinál. Az országos gyász miatt a tervezett nagyszerű banket elmaradt és az érkezett vendégeket a hitközség elnöke és alelnöke látták igaz magyar vendégszeretettel vacsorára, mely közben az ország minden részéből halomszámra érkeztek az üdvözölő levíratok.

— **Jégeső.** F. hó 13-án delután a szelenczei, zebaneczi és rétháti hegyekben jég-eső esett.

— **Tánczikola.** Neuman Márk okl. táncztanító Budapestről Csáktornayán, a »Zrínyi« szálloda nagytermében folyó évi szeptember 24-én táncztanfolyamot nyitott, melyre a beiratások Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyvkereskedésében és a táncztanító lakásán eszközöltetnek.

— **Hirdetmény.** A folyó évi szeptember hó 12-ik napjára kitűzött, s a nemzetet ért gyász miatt 26986/ni. 898. 1567. jk. számú határozattal elnapolt törvényhatósági bizottsági r e n d e s k ö z g y ű l é s folytatólagosan folyó évi szeptember hó 26-án s következő napjain fog megtartatni, mely közgyűlésnek tárgyait a 25858/ni. 898. sz. a. közöll rendes- és pót-tárgysorozatban foglalt ügyek képezendik. Mírol a törvényhatósági bizottsági tag urakat értesitem. Zala-Egerszeg, 1898. szeptember 18-án. — Dr. Jankovich László gróf sk., Zalavármegye főispánja.

— **Adakozzunk a királyné szobrára.** Nemzetünket mely gyászba borította az a rémhír, hogy fenkölt királynénk, Erzsébet Ő Felsége nemes szíve — gyilkos tördőfés áldozataként — megszűnt dobogni s a gyász nyomán országszerte megindult a mozgalom, mely céljául tűzte ki, hogy dicsőült királynénk szent emlékére hazánk fővárosában szobor emeltessek. A fővárosi napi sajtó szerkesztői a szobor ügyében értekezletre gyűltek össze, amelyen határozatba ment, hogy a befolyó adományok a Pesti Magyar Kereskedelmi Banknál helyeztessenek el, mely intézet készséggel elvállalta az összegek kamatozását s díjtalan kezelését. Felkérjük emnélfogva a I. Czimet, hogy a szobor alapra szánt esetleges adományait a Pesti Magyar Kereskedelmi Bankhoz juttatni szíveskedjék; amely a befolyó összegeket azonnal nyugtázza s egyuttal azok hírlapi közzétételéről is gondoskodik. A szoborra máris 300 ezer forint gyűlt össze.

— **Figyelmeztetnk** a lapunk mai számában megjelent »Nemzeti Balesetbiztosító« című hirdetésre.

A népbiztosításról.

A kevésbé vagyonos, valamint a vagyontalan néposztályok részére hazánkban eddigelő a gondoskodás szempontjából ugy az állam, mint a társadalom vajmi keveset, ugyszólván semmit sem

tett, mert amig a törvényhozás mindazon intézményeket, amelyek a földművelő és az ipari munkás iránt való gondoskodást czélozzák, még mindig — és ki tudja, hogy meddig — csupán tanácskozás, tárgyalás és meddő megfontolás tárgyává teszi, addig társadalmi uton is a legjobb esetben csak annyi tételt, hogy holmi kétes értékű *betegsegélyző pénztárak, vagy szomorú híre vergődött temetkezési egyletek alapítottak.*

Szemben ezekkel vivmány számba megy és közgazdasági fontosságánál fogva örömmel üdvözölhető a tény, hogy a »Nemzeti Balesetbiztosító Részvény-Társaság« működési körébe felvette a *népbiztosítást* és ez által lehetővé tette, hogy immár mindenki, mondhatók a legszegényebb ember is, részletethessék az életbiztosítás áldásában.

A »Nemzeti« népbiztosítási osztályra alkalmazni nyújt nemi különbség nélkül minden egészséges személy számára magát egy 1500 koronáig terjedő tőkére biztosítani, *anélkül hogy orvosi vizsgálatnak vettenék alá.* A díjfeltelet pedig *hetenkénti részletekben* teljesítheti a biztosított, még pedig *10 fillértől* kezdődőleg.

Ez szinte csodában jutányos és kedvező módon ma már a legrosszabbul fizetett munkás is képes ugy *magáról* öreg napjaira, valamint elhalása esetére *özvegyéről és árváiról* gondoskodni, de gondoskodhatik a »Nemzeti« népbiztosítás utján, felnevelő *gyermekének ellátásáról és kihazasításáról* is.

Azt a néhány fillért, a mit erre a célra fordít a munkás ember, még a legszűkebb körülmények közt is úgy vonhatja meg magától, hogy meg sem érzi, sőt ellenkezőleg *egy bizonyos megnyugvás és megelégedettség fog keblébe költözni,* átélve azt, hogy az élet esélyei, a sors esapásai ellen megetté azt, a mit mint ember, mint férj, vagy mint apa, megtenni *szent kötelessége* volt.

Mínél általánosabb lesz tehát hazánkban a népbiztosítás, annál boldogabb lesz a nép maga és ki lesz zárva az az eset, hogy annál a hajléknál, ahol *népbiztosítási kötvény van, a nyomor* tanját üthessen.

Téves nézet volna az, ha a népbiztosítással szemben felhozná valaki a takarékpénztári intézményt. Hiszen a takarékpénztár *csupán azt* az összeget szolgáltatja vissza — persze némi kamattal — amit *betettek.* De a népbiztosítás intézményének áldásos volta *épen abban rejlik, hogy rövid díjfeltelet után már az az összeg válik esedékessé, amely biztosított.* Így például, ha egy apa ujszülött gyermekét ugy akarja biztosítani, hogy 20 éves korában *400 koronát* kapjon, ugy hetenként *csak 50 fillért* kell ezért fizetnie, ami egy évben 260 koronát tesz ki. Már most feltevé, hogy a gyermek 3 évi biztosítás után meghal, ez esetben az apa *összesen 78 koronát fizetett be* a »Nemzeti«-nél, *ellenben 400 koronát fizet neki* elhalt gyermeke biztosítása alapján a »Nemzeti«.

Ugyan milyen arányban áll ehhez egy takarékpénztár teljesítménye, amely annak az apának, aki gyermekéről akarván gondoskodni, hetenként 50 fillért tett takarékbba, a gyermek elhalalozásával csupán azt a 78 koronát fizeti vissza csekély kamataival ?!

És ugyanigy áll ez abban az esetben, ha valaki halála esetére biztosít, vagy ha ugy biztosít, hogy *egy bizonyos idő múlva ő maga* kapja meg a biztosított összeget. Például, ha egy 25 éves ember 60 éves korára akar a »Nemzeti« népbiztosítási osztályában biztosítani és *hetenként csak 20 fillért* hajlandó ezért fizetni, ugy *256 koronát* fog kapni 60-ik évének elérésével, de amennyiben történetesen a *4-ik* biztosítási évben halna el, vagy *baleset folytán akár az első biztosítási évben, ugy örökösai azonnali kapják a 256 koronát,* dacára annak, hogy a »Nemzeti«-hez összesen *30 korona* körül lett ezért befizetve.

De nem folytatjuk a példalózást ! Győződjék meg minden érdeklődő maga arról az intézményről, amelyet a »Nemzeti« hazánk és a nép javára működési körébe felvett és amely intézmény közgazdasági és emberszerető szempontokból megérdemli, hogy *népünk által a legnagyobb készséggel s örömmel felkaroltassék.*

Felelős szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF

Kiadó és lapfuttató:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).

Sve pošiljke se tičuć zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime **Margitai Jozeфа** urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova kam se predplate i obznane pošiljaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tjeden jedanokrat i to: vu svako nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 4 frt
Na pol leta 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broj: koštaju 10 kr

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovečke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«. i. t. d.

S Bogom!

Vehnul je cvět, vsušile su se vuze.

Pod zemljom je već kraljica. Na velike Njezine muke zapriši su vrata groba. Lēpe, male Njezine vnukice nebuduju čule više sladkoga glasa svoje stare-matere.

Ovdi je ostavila drevje, vrte, lēpe gore. Nebude poslušala više slavičke cvrguljite, nebude se već veselila v naravskoj lepoti.

Zaspala je. Na počinek je odišla.

Srce Njezino je već tak puno bilo žalostjum, takvoga bola imela, da željezo, koje je srce Njezino prebolo, nikakov bol nije čutilo. Zadnja ova rana je odzela življenje.

Dalko od svoje, od svoga muža, od svojega naroda se zrušil život Njezin, kak ruža, koju popari mraz.

Znamenja žalosti jedno za drugim zgineju iz hižah. Prestali su zvoniti. Delavnu opravu si oblećemo. Ruke i pamet si delo vze. Doline, bregi se nazad na rodna mesta obrneju.

I sunce bude svetilo, kak do sada; oblaki se zideju po nebi i opet se razširuju. Ali doklam budemo živeli, ipak nam neće bude falil. Više bude uspomene, meñje ufanje. Med nami bude svetila svojom večnom vi-lastom svetlostjum.

Ako se težki tisk zide na doline i bregu

naše lēpe domovine, ova svetlost bude naš voditelj. I vu kakvi goder težkoći, nebudemo Nju pozabili, na krila svoje si vze me pēsma pučka i uspomenu tvoju bude dalje dala našim vnukom, da je Ona bila, koja je začula kucanje našega srca, kad su nam vusta još ne mogla pregovoriti, kaj smō zgubili! Oplaćena naša kraljica, počivaj v miru božjem!

Patrona si nam bila na zemlji, budi nam zagovornica na nebu.

Jalžabeta kraljica.

Vežda, kad citate ove rede, već tjeden dan počiva Jalžabeta kraljica v svojem grobu.

Orsačko spravišće bude 30 dana zalovalo i v zakon je popisala spomen Kraljice. Nega po celim orsagu niti jednoga turna, v kojem nebi potegnuli zvona, da razglasi žalost, koja je orsaga dostigla.

V duši i teli je ona kraljica bila. Lepša, boljša ženska, kak je Ona bila, se nije našla. Za tovarošicu, mater i kraljicu ju je Bog stvoril. Slika je bila vernosti, ljubavi, spa-metnosti.

Kaj samo znamo od nje, sve svedoči, da nas je ljubila i da je ljubila našu domo-vinu. Lēpoga našega magjarskoga jezika se navēčila, poštuvala je naše pēsnike i pisce.

Naši stari dobro znaju, da od 1849-oga do 1867-oga leta, kaj je narod magjarski pretrepel; znaju, kakva pometljivost je bila med narodom i kraljom. V onih težkih danov Ona je bila, koja obranila domovinu našu. Brazde kraljeve čeli, trepanje naroda Njezina mehka ruka je zbrisala.

Kak protuletni sunčeni trak leda raztali, tak je toplota Njezina srca raztalila onu mrzavicu, koja je prevzela narodu magjarskomu slobošćinu. Mrzavica je prestala i narod je opet gospodar postal svojoj domovini. Stranjska vlast nije nastala i naši zakoni su opet nazaj dobili svoju staru jakost. Nesmo sve dobili, kaj smo prosili; nego kaj smo dobili, to najviše kraljici moremo zahvaljiti.

Jedinoga svoga sina — Rudolfa — je ljubila i podvućavala, da naj narod magjarski on ljubi. Ovoga vroga sina, ufanje naroda magjarskoga pred devetimi ljeti je zgubila. V jedni tamni noći su ga mrtvoga donesli dimo. Kaj i kak se dogodilo to, niti vežda nezna nišći. Govorili su onda, da se skončal. Zroka je nato ne imel. Narod ga ljubil, roditelji su ga veoma ljubili; v duši i teli je zdrav bil.

Nesreća ova je jako oranila srce Njezino. Rana ova je uvek rasla; nigdar nije zacēčila. Balzama je v srcu svoga naroda iskala, dalko po morju, dalko na iztoku, ali ga nigder nije našla. Puno je imela žalosti. Po šumi, po polji, po bregah, po dolinah,

Z A B A V A**Prava ljubav.**

Bila je godina 1655. Sunce se je na dalekom zapadu spuščalo u more a njezini traki su padali na lice mlade žene, koja je pri odprtom obluku u sobi sedela. Bilo je na njezinoj vanjštini moći videti, da je u sebi vrlo uzrujana. Kak goder je u naravi pri zapadu sunca sve mirovalo, baš tak je njezinem nutarnjem sve nemirno se burkalo. »Još samo jedan takov večer, i...« zdehne si duboko — »ah, već sama misel me hitće u zdvojnost!«

Preko puta, obkolen zidinami tamnice, sedi nutri jedan mladi čoviek, njezin muž, koj bu moral dojdūći večer pri zvonjenju na večernu molitvu, umrieti, — tak je izrično odsuga glasila. On je bil soldat u Cromwellovoj vojski, koj je u to vrieme nad Englezkom strašno i nasilno gospodstvo vodil. Zaradi nekakove neznatne pregreške, bil je na smrt obsudjen. Kad bu na večer se zvon oglasil — moral bude pod rukami krvnika svoju dušu pustiti! — Žena njegovoga Jalža je premišlaval i premišlaval, ali njegovo oslobodjenje nije mogla izmisliti, nigde nije videla pomoći.

Rano u jutro tog strašnog dana je poiskala Cromwella, koj je vani pred selom svoj logar podignul, klečēć se je na zemlju hitila pred njega i prosila ga za život svoga muža Richarda. Sve je bilo badava! Niti njezine žuhke suze, niti prošnje nisu ganule silnoga kroloka.

Ona je išla k prijateljom i znancem te ih za tolnač pitala, ali ovi su snjom zajedno plakali, nu pomoći joj nitko nije mogel. Kakti boreća se sa zdvojnostjum, opetovala je mrljajuć samo rieći: »Većernji zvon nesme zvoniti!« Stimi riećmi je stupila u nizku malu sobu staroga zvonara. »Ovde konačno nebudem badava prosila, ovde ću biti uslišana« — rekla je sama sebi. Svum vrućinom svoga razderanog srca je ovomu pred oči postavljala svoju zdvojnju stvar te ga molila, da danas u večer neide na molitvu zvoniti. Njezine vruće suze su prošnju podupirale, medjutim stari Gašpar svoju stuzbu nije smel zamuditi, a posve propustiti pak posve ne, niti pod nikakovu cienu.

»Ti se moraš povdati i sve u božje ruke izručiti; većerñje zvonjenje se nesme zaboraviti, — večerni zvon mora zvoniti« — reče joj žalostno ali odriešiti stari Gašpar.

Ali ona, dok ga je tu zamišleno sto-

jeća poslušala, zmrmala u sebi: »Većernji zvon nesme zvoniti! — i stim odbieži dalje.

Ljubav se zna znajti, pak tak se je i u ovom slučaju znašla. Zadnji zdvojni korak, kojega je Jalža u svom zdvojnem srdcu zasnovala se još ima učiniti i taj nesme sfaleti, druga je sve za naveke izgubljeno.

I opet se je sunce za brdinami spuščalo u more na počinek, te je do večernjeg zvonjenja samo još pol ure talelo. Siedi Gašpar u svojoj službi ostareli zvonar, stupil je iz svoje kuće, te je golglav stal pred vrati na hladnem večernjem zraku, vietrić se je polahko igral njegovimi siedimi lasi. On je za svog dugog života svašta doživēl. Od njegovog diećinstva pak do sad su kralji na tronuš došli i opet zginuli. Već je prošlo šestdeseto leto njegovog službovanja. Pomalo se odputli proti vulićnim vratam, kad se na jedan krat mlada žena pred njim stvori. Jalža i opet zacrvnenjimi suznimi oči pogleda milo u njegovo od starosti naguzano lice. On opazi, da joj se usta giblju, ali nećuje nikaj.

»Govori glasnije« — veli joj — »ja sam gluh.«

»Za ime božje, dragi Gašpar, nemojte danas zvoniti!« — zavikne mu zdvojnja u uho.

kre potoka, kre reke je iskala svoje duše počinka, ali zabadava, nigder ga nije našla.

V najlepšim otoku lépe grčke zemlje je lépoga kaštelja dala si napraviti, koj je s vrtom tak zgedal, kak silavrt. S gorećim boljum se je sem odselila. Ali zabadava. Srce Njoj nije ozdjavilo. Vučeni doktori su iskali vručtvu, ali su ne našli. Žalostne matere srce je samo duže boljelo.

Nazadnje je dosel jeden nečemurnjak s takvim srcem, kakvo samo divje zvěri imaju. Do žalostne matere se dorival, do matere, koja je navek dobro činila, nikomu nije škodila; ruku je zdigel na Nju i tri vuglastu željezu je do kraja vpičil v srce naše kraljice.

Počinka, kojega je čez leta iskala, vezda je našla na zadnje od rukejednoga zločinca. Više ne trpi.

Veliku svoju žalost je nam ostavila za svetu hrbiju. Plačemo se za Njezinoga sina, plačemo se za Nju samu. Jeli mora biti vekšna žalost, kakva je naša?! Koji kraljevskoga tronuša najbliže su stali sercu našega naroda, nje je pograbile presiljena smrt.

Ipak, ima jednoga človeka, koj je od nas još više zgubil. On v dvěh mrtvih plačuje svoga sina i svoju tovarošicu. Vekšnu žalost dokončaj još na nikoga nije hitil, kak na Njega. On znak, da dok živi, more naroda veseliti; naj Njegovi kraljevski duši polehkoti ovu žalost prenesti.

Iz života kraljice.

Malo jih ima kraljicah, koje bi s takvim dobrim srcem bile obdaruvane, kak Jalzabeta kraljica. Pred Njom nije bilo siromaka, za kojega nebi našla vrednu pomoć i veselila se ako je s kim dobro mogla većiniti.

Denes je već pozabljeno, da vojničtvu Austria-Magjarskoga Jalzabeti kraljici more zahvaljiti, da je izbrisna grozovita kaštiga sibranje. V peldesetnih letah je još gustopot bila dana ova kaštiga, koja je zločesteša bila od smrti, jer med stotine soldatov, koji su vu dva rede bili postavljeni, je moral

grěšnik prejti, koji su mu iz tēla s ostrimi šibami celo meso doli strgali, najvišekrat i čreva spustili. Sigurno da ova tortura je najvišekrat smrtjum se dokončala.

Jalzabeta kraljica, kak mlada sneha se jedenput iz Beča vun peljala nekam. Nazaj dođuč je vnogo ljudstva vidla pred »Török kaszárnya« zvanom zidinom. Ta je dala tirati, da vidi, kaj se je dogodilo?

— Jednoga soldata šibraju, veli inoš na pitanje Kraljičinu.

Kraljica je postavila svoju kočiju, jer si nije mogla predstaviti, kakvu grozovitost bude vidla.

Vu dva reda su bili postavljeni 140—150 vojnikov, svaki je v ruki imel jednu brezovu šibu. Jeden do kuća golo slečeni vojnik je pomalem koračil med redom poleg glasa bubnja.

Svaki vojnik, pred kojim je išel, je moral nesrečnoga šibom jedenput vudriti po hrbtu. Kad je prvič odkoračil pred redom, jošte mu je samo krv brizgala po hrbtu, ali pri drugim koračivanju mu je već meso na komade viselo iz tēla a gde-gde su se vidle žute kosti.

Kraljica je na pol omedljena došla v »Burg«. Tak njoj je zlo dospelo, da su se počeli bojati za život njezin. Mladi muž Njezin ju je na ov glas prestrašeno pohodil. Kad je na tuliko k sebi došla, da je već mogla govoriti, to jednu prošnju je predstavila svomu mužu, da odmah naj daje zapoved, po kojem se za navěka zbrise ova grozovita kaštiga.

I za jeden tjeden dan je kaštiga izbrisana bila.

Podvorkinja cigan bake.

Pred 1867. leta je Jalzabeta još samo kak cesarica, višekrat pokazala svoju ljubav proti narodu magjarskomu. Pod 1866. letnim laboru je v Budimu se zdržavala s děcom svojom. »Ludovika-Akademia« (škola, gde officire vzučju) je puna bila s oplizerancom. Z Este, vevda Mária-Terézia zvanoga pešičkoga regimenta su vnogi boleštniki ležali, med njimi jeden siromaški ciganski dečak. Težku ranu je imel na desni ruki i doktori

su mu rekli, da bude vmrl, ako si ruku neda odrezati. Ali on nato nikak nije hotel privoljiti.

Kraljica je ravno med oranjenim hodila svojom dvorskomo gospom, Ferencyz Ida groficum i začula je cigana se suprotstavljati operaciji. K njemu se obrnula, nagovarjala ga, da se naj neboji i prosila ga, da naj pustli doktorom.

Ali cigan je samo javkal, nazadnje je rekel jednomu doktoru:

»Nemarim... ali samo tak, ako doklam oni ruku odrežuju, ovdí bude Njezino sveto Veličanstvo, kraljica sedela.

Doktor se prestrašil. Želju cigana nije ufal povedati Veličanstvi. A Ferencyz Ida je batrivesa bila.

I Jalzabeta poleg svoje dobre srce je većinila, kaj si je cigan želil. Sela si je poleg oplizeranoga cigana i čekala, doklam je zaspal, onda je vun odišla, ali dok je doktor ruku doli vrezaj, već je opet poleg postelje cigana sedela. Cigan se zahvalno ogledaval na Veliku kraljicu i na »zlatnu gospodičnu ldu«, koja je ufala povedati njegvu želju. Ferencyz Ida je još na kraljičinu zapoved i lista pisala slēpi materi cigana. A cigana je poslala v Laksenburg, gde ga med officiri dala vračiti.

Ambrela.

Jedenput se kraljica poleg svoje navade prez svake pratnje šetala po vrtu Miramare, kad na jedenput je dežd počel iti. Kraljica se dalje šetala, ali kad bi se viher do kraja zdigel, pod jedno pokrito mesto je stala, gde je i jedna mala školska pucka bila. I ona je pred deždjom došla sim. Pucka se je od kraja hotela skriti, ali na jasni poziv je napre stala i spametno odgovarjala na pitanje, tak da na kratkoma je Kraljica već sprepoznala svu okolnost života njezinoga. Dežd nije hotel prestati, a pucka, da se stareši za nju nebi starali, je dimo hotela iti.

— Istinu imaš mala — veli Kraljica — starestim nigdar nesmeš na žalost biti i jer si tak dobra pucka, pod mojim kišobranom te sprevodim dimo.

I tak je i bilo. Kraljica je po onim ve-

»Kaj, neka nezvonim?« — zamrnira joj nazad — »jeli te pamet ostavlja, kak bi ja slobodno službu zamudjal?«

»Gašpar, za božju volju, za moju volju, samo sada jedan krat zaboravite zvoniti; samo sada jedan krat i moj muž bude ostal na životu« — prosi ga dalje. — »Gledajte sim Gašpar, ovde su novci, stimi se morete do smrti i bez službe dohraniti. Ja sam moje sve dragocienosti, sve zlato i sebro i drago kamenje prodala; ovi svi novci neka budu vaši, ako samo danas propustite zvonjenje. Nikada vam nitko neće to u nemarnost računati i svakomu bude vjerojatno, da ste na zvonjenje izbilja zaboravili, jer se to starim ljudem lahko dogodja, pak ako i to nebi bilo, te bi vi morali za to službu ostaviti, ovi novci će vas do smrti hraniti. Propustite za danas zvonjenje!«

»Kaj? Mene podkupiti?« — odvrne joj stari Gašpar zlovoljno. — »U tvojih žilah neleće plemenita krv tvoje pokojne matere. Već preko šestdeset godina izpunjavam vierno svoju dužnost i sad da se dam podkupiti? Niti za sve novce, koje si donesla i koje bi još donesti mogla. Kaj na me spada tvoj muž? Toga ja nikada nebudem učinil!«

Vani na tratini pod lipami je stal Jalzin muž Richard svezani med stražom. Kaj

je većinil? To se nije pitalo u ono doba, kad je Cromwellov mač biesnil proti svim, koji su bili monarchisti (za kralja) i papisti (za katoličku vjeru).

Lagano se je spuštalo sunce za šumom. Jošće jedna minuta i glas zvonca će mu na vjestili smrt. Narav je već svojim zvonom odzvonila, ali Gašparov zvon je još svedvilj mučal, a Richard je stal na rubu večnosti; ali zakaj njegova vierna Jalza nije bila kod njega na skradnjoj uri?

Stari Gašpar je sa Jalžom spomenek pretrgnul te se je laganim korakom odpučil prama turnu. Jalza je već prije njega neopaženo nutar skočila. Kakti srna je biežala po štengah gore u turen; preplašeni šišmiši su iz gredah poleteli, — sve više i više u visinu je plazila, došavša gore, pogleda kroz oblok iz visine. Gašpar je već bil blizu i skoro bude stal pod zvonikom. Konačno je Jalza stala pod velikim zvonom, jedan falat červojedine grede si je dovlekla pod noge, na ovaj je stala i čekala prvo znamenje, da je Gašpar dole za vuže prijel. Baš je mogla težku batigu zvona obuzeti. »Ti nebuš zvonil«, opetovala je dočim je u pripravnosti stala. Gašpar je bil star i muden, ali stalen. Konačno pričme se zvon po malo gibati,

Jalza skoči k batigi, pograbi ju obadvima rukama te se onak ju držeć na nju obesi.

Stari hrdjavi panti pričmu škripati, zvon se pričme pomalo gibati, a batiga u njem nihati — ali zvon neda glasa. Jalza se je batigam zajedno nihala i svojim tielom preprečovala, da bi batiga mogla bila po zvonu udarati; kakti lopta je onak viseća letela sim i tam, udarac težki je sledel za težkim udarcem. Gašparove ruke nisu još svoju jakost izgubile. Makar je bezčutljiva batiga siromašku ženu od jednoga ruba u drugi rub zvonil nihajuć se hitala, makar su joj obodve ruke bile grozno od udaracah ranjenje tak, da je krv iz njih curkom curela, ona ipak batigu nije zpustila, već ju je čvrstlo držala.

Ovak se je one večeri junačko i plemenito žensko srdce borilo sa zvonom, koj bi imal nesreću naviestiti, a Bog joj je po dičil pobiedu.

»Hvala Bogu, za danas je služba dovršena.« — »Ali Bože moj, sluh me već dobro ostavlja, moja vuha više neće svoju službu. Danas niti jedan glas zvona nisam čul. Ah ti dragi moj zvon, ti moj stari zvon, ti nisi tomu kriv, moja uha su kriva. Ostaj zbogom! Zbogom ostaj!« — Dole pod zvonikom si stari Gašpar zbrise suze iz očih.

likim deždju sprevodila dete do željezničke postaje, gde su i roditelji stanovali. Prije nego bi se razdružila od deteta, v ruku njoj daje svoj kišobran i veli:

— Ovo pak si zadrži, da za svakiput budeš imala parapleju, jer ne najdeš svakiput ljudi, koji bi te dimo sprevodili.

Veselo je bežala pucka k roditeljem i pripovedala njim svoj događaj. Roditelji su se požurili k željezničkoj postaji, ali Visoku gospu su već ne našli. Željeznički službenici su njim povedali, da ona, koju išeću, je Kraljica bila.

Kraljica i stražar.

Nije pripovest, pak niti nesmo mi to zmislili, da Njzino Veličanstvo se je v Budimu čutila najbolje.

Jako se rado šetala po oni stranki gradskoga vrta, kojega su za Nju napravili. Vnogi put i po noći se šetala, osobito kad je ne mogla spati.

Jednu noć su jednoga jako vjernoga baku vojnika postavili — vu vrt na stražu. Kad je Njzino Veličanstvo do njega došlo zavikne:

— Halt! Wer da?

— Ja! Zhabeta, kraljica Magjarske!

Junak nije poznal kraljicu, pak joj je zapovedal, da se nazaj povrne. Njzino Veličanstvo je poslušnulo. Kad je kralj začul to stvar, kaštiguval je soldata zaradi zane-marnosti časti proti Veličanstvu, ali i zaradi strogost ga i dal za podčastnika imenuvati.

Sigurno nije nigdo znal, ali svaki je poznal, da mu je kaštigu kralj dal, a za podofficira ga drago srce kraljicino postavilo.

Kraljica v Gödöllöu.

Pokojna kraljica se osobito rado zadržavala v Gödöllö. Pred četirimi ljeti se dogodilo, da kraljica se od Gödöllö vu susednu občinu Besnjö peljala. Prije kak bi iz kočije došli stala, povedala je kočijašu svojemu, da gde i gda ju mora počekati. Kraljica je vezda sama se odušla v »Juharos« zvanu šumu šetať. Ova šuma je najljepši del šume gödöllevske.

Već je zdavnja želju imela, da sprehodi ova mesta. Komaj su prešle tri vure, Nje-

— »Ipak to nije dobro s menom«, — mrmla opet — »da me sluh tak ostavlja. Da neka bude božja volja!«

Kad je Gašpar izpod zvonika na ulicu stupil, dojde mu bleda zkosmana žena iz malih vratih iz turna naproti, ruke njezine su razderane i krvave bez ikakove jakosti samo onak iz tiela dole visele. Vani na tratini je u to vrieme Cromwell na glas zvona čekal, za da znamenje dade na smrt. Čelo mu je nabrano a iz očih mu bliska serditost, ipak se nije ufal znak na smrt dati prije nego će zazvoniti, je je odsuda tak glasila, a njoj se ima isti Cromwell pokoravati. Na jedan krat dobiezi proti njemu bleda žena, soldati su ju prek linije pustili. Još jedan krat se hiti na kolena pred Cromwellom te zdigne ranjene ruke na prošnju. Med plačom hliktajuća je sada povedala, zakaj večernji zvon nije zvonil.

Takovim razlogom već niti isti Cromwell nije se mogel protustavlati, njegove srdite oči su postale blaže; on se spusti iz konja, na kojem je jahal, zdigne na zemlji klečeću Jalžu i zapove, da joj se na smrt obsudjeni muž odmah domov pusti, kaj se je i odmah učinilo.

Em. Kollay.

zino Veličanstvo je već hodila po šumi, koju je vsu sprehodila.

Kad je vréme došlo, na koje si je kočiju priredila, je nazaj hotela iti, ali nije znala puta; malo preplašeno je hodila po šumi, kad je na jedenkrat dva muže našla, koji su drevja sekli v tilošu. Kraljica se požurila k njim i oprosilja nje, da bi ju vun odpeljali na put. Jeden je odmah odgovoril, da on bormeš nema vremena, jer mu je vréme drago. Ali drugi je srećneši bil. Kupa svojega je doli del i počel je Nju voditi na put. Med putem mu je Kraljica zeznala ime, stana i čelu obitelj. Kad su na put došli, Njzino Veličanstvo mu je zahvaljila truda i za tem su se razišli.

Drugi dan poišće toga muža lugar, da ga v erdömešterki ured odpelja. Siromak človek je ves spreplašeni bil, jer si je mislil, da su ga javili za drva, koje je v šumi bral. Pajdaš pak se mu veselo nasmehaval.

Ali preplašivost mu je prešla, kad su mu v uredu povedali, da ona gospa, koju je jučer sprevodil iz šume, je kraljica bila i za tem su mu pet cekinov dali.

Človek je od veselja samo to odgovoril: — Hej! da bi ja to znal, već bi se ja drugač spominal s Njom!

(Dalje sledi.)

Priposlal: Majczen Ferencz.

KAJ JE NOVOGA?

† Svečanosti.

Requiem za dušu kraljicu vu Miksaváru se je 17-ga o. m. obdržal. Školska deca, občinski i školski poglavari su iz škole vu cirkvu išli, gde je V. gosp. Schadl István plebanuš i školski nadzornik pred requiemom iz predikavnice rezolnačil veliku nesreću naše domovine, smrt kraljice. Farniki veliju, da nije bilo oči bez suze po pročeťvi, tak su vrédni plebanuš fare miksavarske lépi govor držali. Po requiem su školska deca, poglavarstvo i ljudstvo vu školu odušli, gde je gosp. navučitelj Czinesek János lépi govor držal, a po tem V. gosp. plebanuš protokola dal gori vzeli, vu kojem se je lépimi réci opisal turobnost fare miksavarske o onom događaju, koja je čelu magjarsku zemlju vu veliki žalost hitila. Čitali smo ov protokol. Moremo opozivati tam na velikim magjarskim Alföldu živeće domerodce, naj dojdú k nam na granicu vu Medjmurje se vučit, kaj je domoljublje i osvedočiti se, kak se dom ljubi?!

17-ga o. m. su vu Legradu obslužavali spomenek žalostnoga događaja. Pred requiemom se je smrt kraljice od strani občine vu protokol gori vzeli, a onda poglavarstvo, ognjogasci i školska deca i občinstvo vu cirkvu išli, gde se je žalostna meša obslužavala. Raka za liberu bila je lépo žalostno okinčena, opatice su lépi vénéć položile. — Vu luteranskoj cirkvi su 18-ga obdržali cirkvenu žalostnu paradu. Govor je držal gosp. Szilvágyi Gy. svećenik, na korusu su lépo popévali.

Vu Túske-Szent-Györgyju se je 17-ga obslužaval requiem za kraljicu. Pri sv. meši, koju je služil V. gosp. Peczek György plebanuš i školski nadzornik, bili su nazočni školska deca čele tare, občinski poglavari i vngno farnikov. Vu sv. jurskoj školi su V. gosp. Peczek György, a vu Hodošani G. Brauner Alajos ravnajući navučitelj lépe govore držali.

Medved princessa rumenskoga.

V Rumeniji je vesela lovnja bila ove dane, na kojoj je i rumenski princez bil. Princez je sreću imel na lovnju, jer već prvi dan se s dvimi velikimi medvedi zišel. Ciljal je i pogodil je jednoga medveda, koj se odmah mrtev zrušil skupa, a drugi pak je odbežal. Na glas puške su se lovci skup spravili i počeli su oko i ruku princessovo hvaljiti, počeli su se spravljati, da s paradam odpeljaju medveda v selo. Najedenput zapazi princess, da streljeni medved ima kariku v nosu, čudnovato se mu to vidlo, počel je spitatavi. Ravnatelj lovnje je na to valual, da ove dva medvede je on kupil od jednoga cigana, koj je žnjimi hodil od sela do sela, zato, da nebi moral princez s praznom rukam dimo iti. Princez se nato ni jako razveselil, ali potlam se mu prikladnost ravnatelja ipak dopala tak, da se nazadnje sam najbolje smejal na ovim događaju.

Ogenj.

Z Nyitra varmegijje nam pišeu, da onde su jako gusti ognji. Pred dvimi tjedni je Lubina občina do kraja pogorela, za tim je Csejthe občina vngno kvara imela. Vezda je pak Verbó občina na nikaj došla. Ove dane vu velikim vetru se vužgala jedna hiža i na kratko vréme je 60 hiž zgorelo. S hižami su zgoreli i škednji i parme, v kojih je pak već vngno letošnjega ploda bilo. Kvar je tak do 66 jezer forintov.

Obnorel je v reštu.

Z Lőcse nam pišeu sledeće: Pred dvimi leti je došel dimo Stern József zvani mladić iz Amerike. Najprvic je pohodil Ungár Julia zvanu devojku, koju je već prije pozival i koja je jako lépa bila. Ali devojka je već nikaj ne štela znati od mladića, na kaj se mladić tak razsrdil, da je devojku strelil. Zato su ga na 12 let rešta obsudili. Već je 2 leti obslužil v Illavi. Nesrećni mladić, koj je vučeni i dobro odhranjeni bil, je v reštu obnorel.

Nesreća.

Nesreća se dogodila ove dene v Budimpešti. Najme vezda delaju preko Dunave jednoga novoga mosta. I po noći delaju. O pol noći su išli 4 novi težaki, da premeniju svoje pajdaše, koji su do ovoga vremena delali. Kad su na stari rušt gori stali, on se pod njimi skup zrušil i četiri težaki su z 6 meter visočine doli opali tak, da su se jako oranili. Jeden zmed njih je težko oranjen tak, da težko bude živ ostal, drugi tri su ne tak težko oranjeni. Iztragu su podigli, da koga terši odgovornost.

Dezentor kak porobnik.

V Szent-László pusti su ove dane porobili hižu Szabó Józsefa. Odnesli su vngno stvari i vngno penez. Med iztragom su našli, da porobu je Mihálovics Boldog György napravil, koga kakti dezentora i vojnička vlast išee.

Najtusteši človek Amerike.

Čudah čuda je bil on človek v Ameriki, koj je ovoga tituluša dobil. »Fisk papa« su zvali toga človeka, koj je ove dane vumrl. Nije više, kak 375 kil vagal. Već vu svojimi dečinskim ljeti je jako jaki bil. Deset jaki ljudi su mu raku komaj zdigli. Znamenito je to, jer v Ameriki su vngno tusti ljudi, ali ov je vu tem poslu sve obladal. Bogat trgovec je bil, koj svojom poštenostjum i dobrotum si je zaslužil čast i pohvalu ljudstva, koji su se i žalovali nad njegovoj smrti.

Odgovorni urednik

MARGITA JOZSEF.

Nyiltér*)

E rovat alatt közöltékert sem alak, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szerk.

Selyem damaszt 75 krtól

14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér és színes **Henneberg-selyem** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivatósabb szövés, szín és mintázatban. **Privát-logyasztóknak** póstabér és vámmentesen valamint házhöz szállítva, — **mintákat pedig póstafordultával** küldenek. 5

Henneberg G. selyemgyárai (cs. és kir. udvari szállítói) **Zürichben.**

Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztan d 4681. ttk. 1898.

Árverési hirdetés.

A perlaki kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kincstár végrehajtónak Kerovecz Vincze hodosáni lakos elleni végrehajtási ügyében 46 rt 15 kr. tőke, ennek 1896. november 6-tól járó 5% kamatai, 6 frt 93 kr. lejárt kamat, 7 frt 8 kr. költség, 18 frt 80 kr. árverés kérelmi, 6 frt 24 kr. árverés fogánatosítási ezen kérvény 4 frt 20 krtban megállapított költsége behajtása céljából a n.-kanizsai kir. törvényszék (perlaki kir. bíróság) területén fekvő hodosáni 108 szjtkvben 122, 872, 889. hrsz. a. foglalt ingatlanok a végreh. törv. 156. § alapján 405 frt, az u. o. 594. szjtkvben 121. b. hrsz. a. foglalt ingatlan 200 frt, az u. o. 672. szjtkvben 870./a. hrsz. a. foglalt ingatlan 200 frt az u. o. 672. szjtkvben 870./a. hrsz. a. foglalt ingatlan 35 frt kiállási ár mint becsárban az

1898. évi október hó 19. napján d. e. 10 órakor Hodosán községhezánál megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10%-át bantpézen fejében letenni s a vevő a vételért 3 egyenlő részletben lefizetni köteles és végre hogy az árverési feltételek a hivatalos órák alatt alólrnt tkvi hatóságnál és Domásinecz és Dekánovecz községek előjáróságánál megtekinthetők.

Az árverés elrendelése a fent említett tjkvekben feljegyzendő.

Felperesi ügyvéd költségei 3 frt 20 krtban megállapíthatnak. 627

A kir. bíróság mint tkvi hatóság. Perlak, 1898. évi július hó 31-én.

A „Nemzeti“ Balesetbiztosító részv.-társaság Budapestén

(Erzsébet-körut 13. szám)

biztosítást nyújt **mindennemű baleset** anyagi következményei ellen, **ugymint egyes egyéneket** (polgár és katonai), **gyári és malomalkalmazottakat** (munkások és tisztviselők), **valamint bárkit, hivatás teljesítése közben, vagy azon kívül. utazás alatt, vadászaton, vagy bármely más alkalommal érhető baleset ellen, a legszabadelvbűb biztosítási feltételek és a legutányosabb díjtételek mellett.**

Életbiztosítás

orvosi vizsgálat mellett: Mindenféle kombináció szerint az ember életére.

Életbiztosítás

orvosi vizsgálat nélkül (népbiztosítás)

heti díjfizetéssel 10 fillértől kezdődőleg! (Haláleseti, elérési, kiházasítási és gyermek-biztosítás).

Közelebbi felvilágosítást a legkészségesebben nyújt: a »Nemzeti«, az »Első magyar általános biztosító«, a »Magyar-Francia« és a »Bécsi biztosító« minden fő- és alügynöksége az ország bármely helységében.

Megbízható ügyes üzletszerzők felvételnek.

623 2-8

Nincs többé lábfej

sem tyukszem, sem izzadó láb, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem fagyos láb, sem lábégés. Rövid idejű viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki cipőjét **Dr. Högyes-féle az egész világon szabadalmazott Asbest talpbélissel** látja el.

Párja egyszerű 60 kr., kettős vastagsága frt 1.20. Az asbest talpbétét kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22500 pár szállított. Szétküldés csakis utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett külön 10 kr. franco. Felvilágosítások és prospektusok, köszönetnyilvánítások ingyen.

Általános Asbestár-gyár betéti társaság, Budapest VI. Sziv-utca 18. Egyedüli elarusító raktár Csáktornyan; Mayer Testvérek bórkereskedésében.

524 25-50

2827. kig. 898

Pályázati hirdetés.

A csáktornyai járáshoz tartozó Csáktornya nagyközségben nyugdíjazás folytán megüresedett községi jegyzői állásra pályázat hirdettetik.

A jegyző évi javadalmazása:

- 1.) Törzsfizetés 600 frt.
- 2.) Természetbeni lakás, a szükséges tüzip és világítás.
- 3.) Magánmunkálatokért szabályrendeletileg megállapított díjazás. Irodai szerek beszerzéséről a község gondoskodik.

Az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-ában előirt minősítvényvel bíró pályázók szabályszerűen felszerelt pályázati kérvényüket f. évi október hó 28-ig alulirott főszolgabíróhoz benyujtsák, későbbben érkezők nem vétetnek figyelembe.

A választás **1. évi október hó 29-én d. e. 9 órakor** fog Csáktornya község tanácstermében megtartatni.

Kelt Csáktornyan 1898. évi szeptember 19-én.

KOLBENSCHLAG

főszolgabíró.

630 1-1

2826. kig. 898.

Pályázati hirdetés.

A csáktornyai járáshoz tartozó Bottornya, Ferencfalva-Mikófa és Mura-Szilvagy községekből álló, nyugdíjazás folytán megüresedett bottornyai körjegyzői állásra pályázat hirdettetik.

A körjegyző évi javadalmazása:

- 1.) Törzsfizetés 400 frt.
- 2.) Lakbér 80 frt.
- 3.) Irodahelyiségbér 40 frt.
- 4.) Irodai átalány 36 frt.
- 5.) Irodai fűtési átalány 32 frt.
- 6.) Fuvarátalány 220 frt 20 kr.
- 7.) Napidíj átalány 143 frt.
- 8.) Hat katasztrális hold ingatlan haszonélvezete, melyért az adót a körjegyző fizeti.
- 9.) Magánmunkálatokért szabályrendeletileg megállapított díjazás.

Az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-ában előirt minősítvényvel bíró pályázók szabályszerűen felszerelt pályázati kérvényüket f. évi október hó 20-ig alulirott főszolgabíróhoz benyujtsák, későbbben érkezők nem vétetnek figyelembe.

A választás **1. évi október hó 24-én d. e. 8 órakor** fog a bottornyai körjegyzői irodában megtartatni.

Kelt Csáktornyan, 1898. évi szeptember hó 19-én.

KOLBENSCHLAG

főszolga bíró.

629 1-1

Szaftalan és nyomban száradó

Valódi Christoph-lakk kérésdő

Ezen gyártmány törvényileg védve van

Christoph Ferenc SZOBAPALLÓ-FÉNYLAKK

Lehetővé teszi, hogy a szobák a mázolás alatt a használatossáknak, mivel a keletkezett szag és a lassú, ragadós száradás, mely az olajfestékek és az olajlakkok sajátja, elkerültesse. Émeltetett a használati nyomban száradó, hogy neki maga végzet a mázolás. A palló nedves téggyel feltörülhető, anélkül, hogy visszavetné a fényt. Meg kell különböztetni!

színezett szobapalló-fénylakk, sárgabarnát és mahagonbarnát, mely akár csak az olajfesték fűdi be a pallót a egyuttal fényt is ad. Esért egyaránt alkalmazható régi vagy új pallóra Teljesen befűd minden foltot, korábbi mázolását s; van azután

újra fényezés (színezetlen) új pallókra és parketere, mely csupan fényt ad. Különben parketere a olajfestékekkel mar. bomlóit egészen új pallókra való. Csak fényt ad, eméltetve nem fűdi el a famustrát.

Postacsomag, körülbelül 35 négyzet mtr. (két kösepnagyú szobára való) 5 frt. 30 kr., vagy 9% márká.

A köviten megrendesek minden városban, ahol raktárak vannak, ide küldendők. Mintamázolások és prospektusok ingyen és bérmentve küldetnek. A bevásárlásnál totesk jól vigyázn! a cégre s a gyári jegyre, mivel ezt a több mint 1850 éve létező gyártmányt sokféle utanozók és hamisítják, s sokkal rosszabb, s gyakran a cédnek meg nem felelő minőségben hozták forgalomba.

Christoph Ferenc,

A valódi szobapalló-fénylakk feltalálója és egyedüli gyártója,

Prága, K. Berlin.

Zürich. 516 10-10

Csáktornyan; Gráner Testvéreknél.

Arverési hirdetemény.

A perlaki kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Blagovics Jánosné szül. Klárics Regina al-domborui lakosnak Zsinics Vincze ugvis mint kk. Zsinics Mihály és Francziska t. képviselője ugy Klárics Mária ismeretlen örökősei részére ki-nevezett ügygondnok Szebényi Lajos elleni végrehajtási ügyében 40 frt tőke, ennek 1896. január 15-től járó 5% kamatai 40 frt 07 kr per és végrehajtási költség, 11 frt 50 kr. árverés kérelmi, 11 frt 72 kr. árverés foganatosítási, 5 frt 50 kr. árverés kérelmi költségek behajtása végett a nagy-kanizsai kir. törvényszék (a perlaki kir. bíróság) területén levő az al-domborui 2026. szljkvben 340. hrsz. a. foglalt 215. népsorsz. ház a végreh. törv. 156. §-a alapján egészben 459 r t s az 1712. szljkvben 3638. hrsz. a. fogalt ingatlan 10 frt kikiáltási ár mint becsárban ez utóbbi C. 1. 2. alatt Zsinics Cze-czília és Blagovics Ágnes javára bekebelezett szolgalmi jogok egészben tartásával az 1898. évi október hó 17. napján d. e. 10 órakor A.-Domboru község-házánál megtartandó árve-resen eladatni fog.

Venni szándékozők figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni s a vevő a vételért 3 egyenlő részletben lefizetni köteles és végre hogy az árverési felte-telek a hivatalos órák alatt alólirt tkvi hatóságnál és Domásinecz és Dekánovecz községek előljárásiánál megtekinthetők.

Az árverés elrendelése a fent említett lkveken feljegyzendő.

Felperesi ügyvéd költségei 5 frt 50 krban megállapítottak. 627

A kir. bíróság mint tkvi hatóság.
Perlak, 1898. évi július hó 31-én.

Keil-lakk

(Glasure)

legkitünőbb mázoló-szer puha padló számára.

1 nagy palaczk ára frt 1.35 kr. — 1 kis palaczk ára 68.

Viasz-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára. 1 köcsög ára 60kr.

Arany-fénymázképkeretek slb. bearanyozására.
1 kis palaczk ára 20 kr.**Fehér „Glasure“-fénymáz**Legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujonnan befestésére.
1 kis doboz ára 45 kr. — 1 nagy doboz ára 75 kr.

Mindenkor kapható:

Heinrich Miksa cézgnél Csáktornyan.

607 6—8

4439. tk. 1898.

H I R D E T M É N Y.

Gyümölcshegy, Morzsahegy, Alsó-Zebanez község valamint a Felső-Zebanez hegyközségek telekkönyvei birtokszabályozás következtében átalakított és azzal egyidejűleg a azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886 XXIX. az 1889. XXXVIII. és az 1891. évi XVI. t.-cz. a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. t.-cz.-ben szabályozott eljárás a lkjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosított. Ez azzal a felhívással tétetik közze:

1-ször hogy mindazok kik az 1886. XXIX. t.-cz. 15. és 17. §§-ai alapján, ide értve e §-oknak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-aiban és az 1891. évi XVI. t.-cz. 15. §. a.) pontjában foglalt kiegészítéseit — valamint az 1889. XXXVIII. t.-cz. 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b.) pontja alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886. évi XXIX. t.-cz. 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket hat hónap alatt vagyis az 1899. évi márczius hó 25. napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2-ször hogy mindazok kik az 1886. XXIX. t.-cz. 16. és 18. §-ainak esetében ide értve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellenmondással élni kívánnak — írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt vagyis 1899. évi márczius hó 25-ik napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellenmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3-ször hogy mind azok, a kik a telekkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nem különben azok, a kik az 1. és 2. pontban körülirt eseteken kívül az 1892. évi XXIX. t.-cz. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat bármely irányban sértve vélik — ide értve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.-cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt vagyis 1899. évi márczius hó 25. napjáig bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmúltá után az átalakítás-kor közbe jött téves bevezetésből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján, és csak azidőközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg. Együttal figyelmeztetnek azok a felek a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okmányokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Kir. járásbíróság mint tkvi hatóság.

Csáktornyan, 1898. szeptember hó 12.

Kollárits

kir. aljárásbíró.

624 2—3

MÉRLEGEK,

legjobb javított rendszerű, tizedes százasos és hímérlegek fából és vasból, kereskedelmi közlekedési, gyári, mezőgazdasági és ipari czélokra. **Embermérlegek, mérlegek házi használatra, bárommérlegek.** Commandit-lársaság szivattyu gyártása.

L. Wallfischgasse 14. sz. Schwarzenbergstrasse 6. sz.

W. GARVENS, Wien.

SZIVATTYUK

mindennemű, házi nyilvános, mezőgazdasági és iparczélokra.

U J D O N S Á G:

Bower-Barff-féle szabadalmazott inoxydálási módszer szerint inoxydált szivattyuk rozsdá ellen védve.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve

96—61 64c